

32001L0024

L 125/15

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

5.5.2001

**SMERNICA 2001/24/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
zo 4. apríla 2001
o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva („zmluva“), najmä na jej článok 47 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho menového inštitútu ⁽³⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽⁴⁾,

keďže:

- (1) Harmonický a vyvážený rozvoj ekonomických činností v celom spoločenstve v súlade s cieľmi zmluvy treba podporovať odstránením prekážok brániacich slobode zakladať podnikateľské subjekty a slobode poskytovať služby v spoločenstve.
- (2) Súčasne s odstránením týchto prekážok treba venovať pozornosť situácii, ktorá by mohla nastať, ak by sa úverová inštitúcia dostala do ťažkostí, najmä ak má táto inštitúcia pobočky v iných členských štátoch.
- (3) Táto smernica predstavuje súčasť rámca právnych predpisov spoločenstva ustanoveného smernicou 2000/12/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. marca 2000 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií ⁽⁵⁾. Z nej vyplýva, že keď úverová inštitúcia a jej pobočky aktívne fungujú, tvoria jediný subjekt podliehajúci dohľadu príslušných orgánov štátu, v ktorom bolo poskytnuté oprávnenie platné v celom spoločenstve.

- (4) Bolo by osobitne nežiaduce zrieknuť sa tejto jednoty medzi inštitúciou a jej pobočkami v situácii, keď je potrebné prijať reorganizačné opatrenia alebo začať likvidáciu.
- (5) Prijatie smernice 94/19/ES Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov ⁽⁶⁾, ktorá zaviedla princíp povinného členstva úverových inštitúcií v systéme ochrany vkladov v ich domovskom členskom štáte, ukazuje ešte jasnejšie potrebu vzájomného uznávania reorganizačných opatrení a likvidácie.
- (6) Správne alebo súdne orgány domovského členského štátu musia mať výhradnú právomoc rozhodovať o reorganizačných opatreniach ustanovených v zákonoch toho členského štátu a o postupoch platných v ňom a právomoc vykonať ich. Z dôvodu náročnosti harmonizácie zákonov a postupov členských štátov je potrebné zaviesť v členských štátoch vzájomné uznávanie nimi prijatých opatrení na obnovenie prosperity úverových inštitúcií, na činnosť ktorých dali oprávnenie.
- (7) Je dôležité zaručiť, aby reorganizačné opatrenia prijaté správnymi alebo súdnymi orgánmi domovského členského štátu a opatrenia prijaté osobami alebo inštitúciami menovanými týmito orgánmi na výkon týchto reorganizačných opatrení, vrátane opatrení spojených s možnosťou zastavenia platieb, zastavenia donucovacích opatrení alebo zníženia pohľadávok a všetkých ďalších opatrení, ktoré by sa mohli dotknúť jestvujúcich práv tretích osôb, boli platné vo všetkých členských štátoch.
- (8) Určité opatrenia, najmä tie, ktoré majú vplyv na fungovanie vnútornej štruktúry úverových inštitúcií alebo práv manažérov, či akcionárov, nemusia byť zakotvené v tejto smernici tak, aby platili v členských štátoch, pokiaľ podľa predpisov medzinárodného súkromného práva platným zákonom je zákon domovského štátu.
- (9) Na určité opatrenia, najmä tie, ktoré sú spojené s trvalým plnením podmienok oprávnenia, sa už vzťahuje vzájomné uznávanie podľa smernice 2000/12/ES, pokiaľ sa nedotýkajú práv tretích osôb jestvujúcich pred ich prijatím.
- (10) Osoby zúčastňujúce sa na činnosti vnútorných štruktúr úverových inštitúcií vrátane manažérov a akcionárov týchto inštitúcií, ponímané v tomto postavení, sa na účely tejto smernice nemajú považovať za tretie osoby.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 356, 31.12.1985, s. 55 a
Ú. v. ES C 36, 8.2.1988, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 263, 20.10.1986, s. 13.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 332, 30.10.1998, s. 13.

⁽⁴⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. marca 1987 (Ú. v. ES C 99, 13.4.1987, s. 211), potvrdené 2. decembra 1993 (Ú. v. ES C 342, 20.12.1993, s. 30), všeobecné stanovisko rady zo 17. júla 2000 (Ú. v. ES C 300, 20.10.2000, s. 13) a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 16. januára 2001 (zatiaľ nezverejnené v Official Journal). Rozhodnutie rady z 12. marca 2001.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 126, 26.5.2000, s. 1. Smernica zmenená a doplnená smernicou 2000/28/ES (Ú. v. ES L 275, 27.10.2000, s. 37).

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 135, 31.5.1994, s. 5.

- (11) Je potrebné informovať tretie osoby o zavedení reorganizačných opatrení v členských štátoch, v ktorých sa nachádzajú pobočky, ak by tieto opatrenia mohli prekážať uplatneniu niektorých ich práv.
- (12) Princíp rovnakého prístupu vo vzťahu k veriteľom, čo sa týka ich možností, ktoré majú na prijatie opatrení, vyžaduje, aby správne alebo súdne orgány domovského členského štátu prijali také opatrenia, aké sú potrebné, aby veritelia v domovskom členskom štáte boli schopní uplatniť svoje práva uskutočniť potrebné opatrenia v stanovenej lehote.
- (13) Musí existovať určitá koordinácia úlohy správnych alebo súdnych orgánov v reorganizačných opatreniach a likvidácii v prípade pobočiek úverových inštitúcií, ktorých sídlo je mimo spoločenstva a ktoré sa nachádzajú v rôznych členských štátoch.
- (14) V prípade absencie reorganizačných opatrení, alebo ak tieto opatrenia zlyhajú, problémové úverové inštitúcie sa musia byť zrušiť. V týchto prípadoch treba zabezpečiť vzájomné uznávanie likvidácie a jej účinkov v spoločenstve.
- (15) Významná úloha, ktorú hrajú príslušné orgány domovského členského štátu pred začatím likvidácie, môže pokračovať ďalej počas procesu likvidácie, aby toto konanie bolo možné náležite vykonať.
- (16) Rovnaký prístup k veriteľom vyžaduje, aby úverová inštitúcia bola zlikvidovaná podľa princípov jednoty a univerzálnosti, čo vyžaduje, aby správne alebo súdne orgány domovského členského štátu mali výhradnú jurisdikciu, aby ich rozhodnutia boli uznávané a aby bez akejkoľvek formálnosti bolo možné dosiahnuť vo všetkých ostatných členských štátoch účinky im priradené v zákonoch domovského štátu, s výnimkou ak táto smernica ustanovuje inak.
- (17) Oslobodenie, čo sa týka účinkov reorganizačných opatrení a likvidácie na určité zmluvy a práva, sa obmedzuje na tieto účinky a nezahŕňa ďalšie otázky týkajúce sa reorganizačných opatrení a likvidácie, ako je prihlásenie, overovanie, uznanie a klasifikácia pohľadávok týkajúcich sa týchto zmlúv a práv a predpisy upravujúce rozdelenie výnosov z realizácie aktív, na ktoré sa vzťahujú zákony domovského členského štátu.
- (18) Dobrovoľná likvidácia je možná, ak je úverová inštitúcia platobne schopná. Správne a súdne orgány domovského členského štátu však môžu v prípade vhodnosti rozhodnúť o reorganizačnom opatrení alebo likvidácii aj vtedy, keď dobrovoľná likvidácia už začala.
- (19) Zrušenie oprávnenia vykonávať bankovú činnosť je jedným z dôsledkov, ktoré nevyhnutne vyplývajú z likvidácie úverovej inštitúcie. Toto zrušenie však nebráni úverovej inštitúcii v ďalšom výkone určitých činností, pokiaľ je to potrebné alebo vhodné na účely likvidácie. Pre toto pokračovanie činnosti však domovský členský štát môže uložiť podmienku súhlasu príslušných orgánov a dohľadu príslušnými orgánmi.
- (20) Poskytovanie informácií známym veriteľom na individuálnom základe je tak dôležité, ako to ich zverejnenie umožňuje, aby mohli, ak to je potrebné, prihlásiť svoje pohľadávky alebo podať pripomienky týkajúce sa pohľadávok v stanovenej lehote. To sa má zabezpečiť, bez diskriminácie veriteľov s bydliskom v členskom štáte inom ako domovský členský štát, na základe miesta ich bydliska alebo charakteru ich pohľadávok. Veritelia musia byť pravidelne a vhodným spôsobom informovaní počas celej likvidácie.
- (21) Na výhradný účel uplatnenia ustanovení tejto smernice na reorganizačné opatrenia a likvidácie týkajúce sa pobočiek, ktoré sa nachádzajúcich sa v spoločenstve, patriacich úverovej inštitúcii, ktorého sídlo sa nachádza v treťom štáte, definície „domovského členského štátu“, „príslušných orgánov“ a „správnych alebo súdnych orgánov“ majú byť definíciami toho členského štátu, v ktorom sa nachádza daná pobočka.
- (22) Ak úverová inštitúcia, ktorej sídlo sa nachádza mimo spoločenstva, vlastní pobočky vo viac ako jednom členskom štáte, voči každej pobočke sa musí pri uplatňovaní tejto smernice uplatniť individuálny prístup. V takom prípade sa správne alebo súdne orgány a príslušné orgány, ako aj nútení správcovia a likvidátori musia usilovať koordinovať svoju činnosť.
- (23) Hoci je dôležité dodržiavať princíp, aby zákony domovského členského štátu určovali všetky účinky reorganizačných opatrení alebo likvidácie, procedurálne, ako aj vecné, je tiež dôležité mať na pamäti, že tieto účinky môžu byť v rozpore s predpismi, ktoré sú zvyčajne platné v spojitosti s ekonomickou a finančnou činnosťou príslušnej úverovej inštitúcie a jej pobočiek v iných členských štátoch. V niektorých prípadoch odkaz na zákony iného členského štátu predstavuje nevyhnutnú výhradu princípu, že sa majú uplatniť zákony domovského členského štátu.
- (24) Táto výhrada je potrebná najmä na ochranu zamestnancov, ktorí majú pracovnú zmluvu s úverovou inštitúciou na zabezpečenie bezpečnosti transakcií týkajúcich sa určitého druhu majetku a na ochranu integrity regulovaných trhov fungujúcich podľa zákonov členského štátu, na ktorých sa obchodujú finančné nástroje.

- (25) Transakcie vykonávané v rámci platobných a zúčtovacích systémov sú upravené smernicou 98/26/ES Európskeho parlamentu a Rady z 19. mája 1998 o konečnosti úhrady v platobných systémoch a systémoch zúčtovania cenných papierov ⁽¹⁾.
- (26) Prijatie tejto smernice nespochybňuje ustanovenia smernice 98/26/ES, podľa ktorej konanie vo veci platobnej neschopnosti nesmie mať vplyv na vykonateľnosť príkazov platne zadáných do systému alebo na záruku poskytnutú pre systém.
- (27) Niektoré reorganizačné opatrenia alebo likvidácie sú spojené s menovaním osoby, ktorá ich bude vykonávať. Uznávanie jej menovania a jej právomocí vo všetkých ostatných členských štátoch je preto podstatným faktorom vykonávania rozhodnutí prijatých v domovskom členskom štáte. Treba však stanoviť obmedzenia, v rámci ktorých môže uplatňovať svoje právomoci, keď koná mimo domovského členského štátu.
- (28) Veritelia, ktorí uzatvorili zmluvy s úverovou inštitúciou pred prijatím reorganizačného opatrenia alebo začatím likvidácie, musia byť chránení pred ustanoveniami týkajúcimi sa neplatnosti, zrušiteľnosti alebo nevykonateľnosti, ktoré sú ustanovené vo vnútroštátnom právnom predpise domovského členského štátu, ak osoba oprávnená na plnenie plynúce z transakcie predloží dôkaz, že vo vnútroštátnom právnom predpise platnom pre túto transakciu neexistuje dostupný prostriedok na napadnutie príslušného právneho aktu v príslušnom prípade.
- (29) Dôvera kupujúcich, ktorí sú tretími osobami, voči obsahu registrov alebo účtov týkajúcich sa určitých majetkových hodnôt zapisovaných do týchto registrov alebo účtov, zahŕňajúc kupujúcich nehnuteľností, musí byť chránená aj po začatí likvidácie alebo prijatia reorganizačného opatrenia. Jediným spôsobom ochrany tejto dôvery je zabezpečiť, aby sa na platnosť nákupu vzťahovali zákony miesta, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza, alebo zákony štátu, v právomoci ktorých sa vedie daný register alebo účty.
- (30) Účinky reorganizačných opatrení alebo likvidácie na neuzatvorené súdne spory sa riadia zákonmi členského štátu, v ktorom sa vedie súdny spor, na základe výnimky z uplatňovania *lex concursus*. Účinky týchto opatrení a konania na jednotlivé opatrenia na vynútenie vyplývajúce z týchto súdnych sporov sa riadia právnymi predpismi domovského členského štátu v súlade so všeobecným pravidlom ustanoveným v tejto smernici.
- (31) Treba zabezpečiť, aby správne alebo súdne orgány domovského členského štátu bezodkladne informovali príslušné orgány hostiteľského členského štátu o prijatí reorganizačného opatrenia alebo o začatí likvidácie, ak to je možné, pred prijatím tohto opatrenia alebo začatím tohto konania, alebo ak to nie je možné, bezodkladne po ňom.
- (32) Povinnosť mlčanlivosti definovaný v článku 30 smernice 2000/12/ES je podstatným faktorom všetkých

informačných alebo konzultačných postupov. Z toho dôvodu ho musia rešpektovať všetky správne orgány zúčastnené v týchto postupoch, kým súdne orgány v tomto ohľade ostávajú viazané vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré sa ich týkajú,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

ČASŤ I

ROZSAH PÔSOBNOSTI A DEFINÍCIE

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na úverové inštitúcie a ich pobočky zriadené v iných členských štátoch ako v štátoch, v ktorých sa nachádza ich sídlo definované v bodoch 1 a 3 článku 1 smernice 2000/12/ES, pokiaľ v ustanoveniach o podmienkach a výnimkách článku 2 ods. 3 uvedenej smernice nie je uvedené inak.

2. Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa pobočiek úverovej inštitúcie, ktorej sídlo sa nachádza mimo spoločenstva, sa uplatnia, len ak má táto inštitúcia pobočky najmenej v dvoch členských štátoch spoločenstva.

Článok 2

Definície

Na účely tejto smernice:

- „domovský členský štát“ je členský štát pôvodu v zmysle článku 1 bodu 6 smernice 2000/12/ES,
- „hostiteľský členský štát“ je hostiteľský členský štát v zmysle článku 1 bodu 7 smernice 2000/12/ES,
- „pobočka“ je pobočka v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 2000/12/ES,
- „príslušné orgány“ sú príslušné orgány v zmysle článku 1 bodu 4 smernice 2000/12/ES,
- „správca“ je fyzická alebo právnická osoba menovaná správnymi alebo súdnymi orgánmi členských štátov, ktorej úlohou je vykonať reorganizačné opatrenia,
- „správne alebo súdne orgány“ sú tie správne alebo súdne orgány členských štátov, ktoré sú príslušné na účely reorganizačných opatrení alebo likvidácie,
- „reorganizačné opatrenia“ sú opatrenia, ktoré sú určené na zachovanie alebo obnovenie finančnej situácie úverovej inštitúcie, alebo ktoré by mohli mať vplyv na predtým existujúce práva tretích osôb vrátane opatrení spojených s možnosťou zastavenia platieb, zastavenia donucovacích opatrení alebo zníženia pohľadávok,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

- „likvidátor“ je fyzická alebo právnická osoba menovaná správnymi alebo súdnymi orgánmi členských štátov, ktorej úlohou je riadiť likvidáciu,
- „likvidácia“ je kolektívne konanie začaté a monitorované správnymi alebo súdnymi orgánmi členského štátu s cieľom vykonať aktíva za dohľadu týchto orgánov vrátane toho, ak konanie skončí vyrovnaním alebo iným podobným opatrením,
- „regulovaný trh“ je regulovaný trh v zmysle článku 1 bodu 13 smernice 93/22/EHS,
- „nástroje“ sú všetky nástroje uvedené v časti B prílohy smernice 93/22/EHS.

ČASŤ II

REORGANIZAČNÉ OPATRENIA

A. Úverové inštitúcie so sídlom v spoločensve

Článok 3

Prijatie reorganizačných opatrení — príslušné právo

1. Správne alebo súdne orgány domovského členského štátu sú oprávnené samostatne rozhodnúť o vykonaní jedného alebo viacerých reorganizačných opatrení v úverovej inštitúcii vrátane pobočiek zriadených v iných členských štátoch.

2. Reorganizačné opatrenia sa uplatňujú v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a postupmi platnými v domovskom členskom štáte, ak nie je v tejto smernici ustanovené inak.

Tieto opatrenia sú plne účinné v súlade s právnymi predpismi tohto členského štátu v celom spočenstve bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek aj vo vzťahu k tretím osobám v iných členských štátoch, aj keď predpisy hostiteľského členského štátu vzťahujúce sa na ne neustanovujú takéto opatrenia, alebo ich realizáciu viažu na podmienky, ktoré nie sú splnené.

Reorganizačné opatrenia sú platné v celom spočenstve, keď nadobudnú účinnosť v členskom štáte, v ktorom boli prijaté.

Článok 4

Oboznámenie príslušných orgánov hostiteľského členského štátu

Správne alebo súdne orgány domovského členského štátu bez zbytočného odkladu informujú akýmkoľvek dostupným spôsobom príslušné orgány hostiteľského členského štátu o svojom rozhodnutí prijať reorganizačné opatrenie vrátane praktických účinkov, ktoré takéto opatrenie môže mať, ak to je možné pred jeho prijatím, inak bezprostredne po ňom.

Informácie oznamujú príslušné orgány domovského členského štátu.

Článok 5

Oboznámenie orgánov dohľadu domovského členského štátu

Ak správne alebo súdne orgány hostiteľského členského štátu považujú za nutné vykonať na svojom území jedno alebo viac reorganizačných opatrení, informujú o tom príslušné orgány domovského členského štátu. Informácie oznamujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu.

Článok 6

Uverejňovanie

1. Ak by vykonaním reorganizačných opatrení, o prijatí ktorých sa rozhodlo podľa článku 3 ods. 1 a 2, mohli byť dotknuté práva tretích osôb v hostiteľskom štáte a ak v domovskom členskom štáte možno podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu nariaďujúcemu opatrenie, správne alebo súdne orgány domovského členského štátu, správca alebo iná osoba na to oprávnená v domovskom členskom štáte uverejní výťah z tohto rozhodnutia v *Úradnom vestníku Európskych spočenstiev* a najmenej v dvoch národných novinách v každom hostiteľskom členskom štáte, najmä na účel uľahčiť uplatnenie práva na opravný prostriedok vo vhodnej lehote.

2. Výňatok z rozhodnutia ustanovený v odseku 1 sa postúpi čo najskôr najvhodnejšou cestou Úradu pre vydávanie úradných publikácií Európskych spočenstiev a dvom národným novinám v každom hostiteľskom členskom štáte.

3. Úrad pre vydávanie úradných publikácií Európskych spočenstiev uverejní tento výňatok najneskôr do dvanástich dní od jeho odoslania.

4. Výťah z rozhodnutia určený na uverejnenie musí obsahovať v úradnom jazyku alebo jazykoch príslušného členského štátu najmä účel a právny základ prijatého rozhodnutia, lehoty pre podanie opravného prostriedku, konkrétne a jasne pochopiteľné uvedenie dátumu uplynutia lehôt a úplnú adresu orgánov alebo súdu príslušného konať o opravnom prostriedku.

5. Reorganizačné opatrenia platia bez ohľadu na opatrenia ustanovené v odsekoch 1 až 3 a sú plne účinné voči veriteľom, pokiaľ správne alebo súdne orgány domovského členského štátu, alebo zákony tohto štátu, ktorými sa tieto opatrenia riadia, neustanovujú inak.

Článok 7

Povinnosť informovať známych veriteľov a právo prihlásiť pohľadávky

1. Ak právne predpisy domovského členského štátu vyžadujú prihlásenie pohľadávky na jej uznanie, alebo ustanovuje povinné oznámenie opatrenia veriteľom, ktorí majú bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo v tomto štáte, správne alebo súdne orgány domovského členského štátu, alebo správca informujú tiež známych veriteľov, ktorí majú bydlisko, zvyčajné miesto pobytu

alebo sídlo v iných členských štátoch v súlade s postupmi ustanovenými v článkoch 14 a 17 ods. 1.

2. Ak právne predpisy domovského členského štátu ustanovujú právo veriteľov, ktorí majú bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo v tomto štáte, prihlásiť pohľadávky alebo predložiť pripomienky týkajúce sa ich pohľadávok, veritelia, ktorí majú bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo v iných členských štátoch, majú taktiež toto právo v súlade s postupmi ustanovenými v článku 16 a článku 17 ods. 2.

B. Úverové inštitúcie so sídlom mimo spoločenstva

Článok 8

Pobočky úverových inštitúcií tretích štátov

1. Správne alebo súdne orgány hostiteľského členského štátu pobočky úverovej inštitúcie, ktorého sídlo sa nachádza mimo spoločenstva, bez zbytočného odkladu informujú akýmkoľvek dostupným spôsobom príslušné orgány ostatných hostiteľských členských štátov, v ktorých inštitúcia zriadila pobočky, ktoré sa nachádzajú na zozname ustanovenom v článku 11 smernice 2000/12/ES a uverejňovanom každý rok v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev (*Official Journal of the European Communities*), o svojom rozhodnutí prijať reorganizačné opatrenie vrátane praktických dôsledkov, ktoré toto opatrenie môže mať, ak to je možné pred jeho prijatím alebo bezprostredne po ňom. Informácie oznamujú príslušné orgány hostiteľského členského štátu, ktorého správne alebo súdne orgány sa rozhodli uplatniť toto opatrenie.

2. Správne alebo súdne orgány uvedené v odseku 1 sú povinné snažiť sa koordinovať svoju činnosť.

ČASŤ III

LIKVIDÁCIA

A. Úverové inštitúcie so sídlom v spoločenstve

Článok 9

Začatie likvidácie — informácie oznamované iným príslušným orgánom

1. Len správne alebo súdne orgány domovského členského štátu, ktoré sú príslušné na likvidáciu, majú právo samostatne rozhodnúť o začatí likvidácie týkajúcej sa úverovej inštitúcie vrátane pobočiek zriadených v iných členských štátoch.

Rozhodnutie o začatí likvidácie prijaté správnym alebo súdnym orgánom domovského členského štátu sa uznáva bez ďalších formálnych požiadaviek na území všetkých ostatných členských štátov a je v nich účinné, ak toto rozhodnutie nadobudlo účinnosť v členskom štáte, v ktorom sa konanie začalo.

2. Správne alebo súdne orgány domovského členského štátu bez zbytočného odkladu informujú akýmkoľvek dostupným spôsobom príslušné orgány hostiteľského členského štátu o svojom

rozhodnutí o začatí likvidácie vrátane praktických dôsledkov, ktoré toto konanie môže mať, ak to je možné pred jeho začatím, inak bezprostredne po ňom. Informácie oznamujú príslušné orgány domovského členského štátu.

Článok 10

Príslušné právo

1. Úverová inštitúcia sa likviduje podľa zákonov, iných právnych predpisov a postupov platných v jeho domovskom členskom štáte, pokiaľ táto smernica neustanovuje inak.

2. Zákony domovského členského štátu stanovujú najmä:

- a) majetok, na ktorý sa vzťahuje nútená správa a nakladanie s majetkom nadobudnutým úverovou inštitúciou po začatí likvidácie,
- b) príslušné právomoci úverovej inštitúcie a likvidátora,
- c) podmienky, za ktorých možno uplatniť započítanie pohľadávok,
- d) dôsledky likvidácie na súčasné zmluvy, ktorých je úverová inštitúcia zmluvnou stranou,
- e) dôsledky likvidácie na konania, ktoré sa začali na podnet jednotlivých veriteľov, s výnimkou neukončených súdnych konaní uvedených v článku 32,
- f) pohľadávky voči úverovej inštitúcii, ktoré treba prihlásiť, a spôsob zaobchádzania s pohľadávkami, ktoré sa objavia po začatí likvidácie,
- g) predpisy, ktorými sa spravuje prihlasovanie, overovanie a uznanie pohľadávok,
- h) predpisy o rozdeľovanie výťažku zo speňaženia majetku, klasifikácii pohľadávok a právach veriteľov, ktorých pohľadávky boli čiastočne uspokojené po začatí konkurzného konania na základe vecného práva alebo prostredníctvom započítania,
- i) podmienky pre ukončenie konkurzného konania, najmä vyrovnaním, a účinky tohto ukončenia,
- j) práva veriteľov po ukončení likvidácie,
- k) kto znáša náklady a výdavky likvidácie,
- l) predpisy týkajúce sa absolútnej neplatnosti, relatívnej neplatnosti alebo odporovateľnosti právnych úkonov poškodzujúcich všetkých veriteľov.

Článok 11

Porada s príslušnými orgánmi pred dobrovoľnou likvidáciou

1. Skôr ako riadiace orgány úverovej inštitúcie prijímajú rozhodnutie o dobrovoľnej likvidácii, sú povinné poradiť sa najvhodnejšou formou s príslušnými orgánmi domovského členského štátu.

2. Dobrovoľná likvidácia úverovej inštitúcie nebráni prijatiu reorganizačného opatrenia alebo začatiu likvidácie.

Článok 12

Odňatie povolenia úverovej inštitúcie

1. Ak sa rozhodne o začatí likvidácie vo vzťahu k úverovej inštitúcii bez reorganizačných opatrení alebo po ich zlyhaní, povolenie sa inštitúcii odníma najmä v súlade s postupom stanoveným v článku 22 ods. 9 smernice 2000/12/ES.

2. Odňatie povolenia ustanoveného v odseku 1 nebráni osobe alebo osobám povereným likvidáciou vykonávať niektoré činnosti úverovej inštitúcie, ak to je nutné alebo vhodné na účely likvidácie.

Domovský členský štát môže ustanoviť, že tieto činnosti sa môžu vykonávať len so súhlasom príslušných orgánov tohto členského štátu, alebo pod ich dohľadom.

Článok 13

Uverejnenie

Likvidátori alebo iný správny alebo súdny orgán oznámi rozhodnutie o začatí likvidácie uverejnením výťahu z rozhodnutia o likvidácii v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a najmenej v dvoch národných novinách v každom hostiteľskom členskom štáte.

Článok 14

Poskytovanie informácií známym veriteľom

1. Keď sa začne likvidácia, správny alebo súdny orgán domovského členského štátu alebo likvidátor bez zbytočného odkladu individuálne informujú známych veriteľov, ktorí majú bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo v iných členských štátoch, s výnimkou prípadov, ak právne predpisy domovského členského štátu nevyžadujú na uznanie pohľadávky jej prihlásenie.

2. Tieto informácie, ktoré sa poskytujú odoslaním oznámenia, majú obsahovať predovšetkým lehoty, sankcie stanovené vo vzťahu k týmto lehotám, orgán alebo inštitúciu oprávnenú prijímať prihlásené pohľadávky alebo pripomienky týkajúce sa pohľadávok a ostatné ustanovené opatrenia. Toto oznámenie má tiež obsahovať, či veritelia, ktorých pohľadávky sú prednostné alebo zabezpečené vecným právom, musia prihlásiť svoje pohľadávky.

Článok 15

Splnenie záväzkov

Ak bol záväzok splnený v prospech úverovej inštitúcie, ktorá nie je právnickou osobou a ktorej majetok je predmetom likvidácie začatej v inom členskom štáte, keď tento mal byť splnený v prospech likvidátora v tomto konaní, má sa za to, že osoba, ktorá splnila tento záväzok, ho riadne splnila, ak nebola informovaná o začatí konania. Ak bol tento záväzok splnený pred uverejnením ustanoveným v článku 13, predpokladá sa, že osoba, ktorá splnila tento záväzok, nebola informovaná o začatí

likvidácie, pokiaľ sa nepreukáže opak. Ak bol záväzok splnený po uverejnení ustanovenom v článku 13, predpokladá sa, že osoba, ktorá splnila tento záväzok, bola informovaná o začatí konania, pokiaľ sa nepreukáže opak.

Článok 16

Právo prihlasovať pohľadávky

1. Každý veriteľ, ktorý má bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo v inom členskom štáte ako domovský členský štát vrátane štátnych orgánov členských štátov, má právo prihlásiť pohľadávky alebo predložiť písomné pripomienky týkajúce sa pohľadávok.

2. Na pohľadávky všetkých veriteľov, ktorých bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo je v iných členských štátoch ako domovský členský štát, sa hľadá rovnako a hodnotia sa rovnako ako pohľadávky rovnocenného charakteru, ktoré môžu prihlásiť veritelia, ktorých bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo, sa nachádza v domovskom členskom štáte.

3. S výnimkou prípadov, ak právne predpisy domovského členského štátu umožňujú podávanie pripomienok týkajúcich sa pohľadávok, veriteľ musí zaslať kópie prípadných podporných dokladov a uviesť povahu pohľadávky, dátum jej vzniku a jej výšku, ako aj to, či uplatňuje prednosť, zabezpečenie vecným právom alebo ponechanie právneho titulu vo vzťahu k pohľadávke, a na ktorú časť majetku sa vzťahuje jeho zabezpečenie.

Článok 17

Jazyky

1. Informácie ustanovené v článkoch 13 a 14 sa poskytujú v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov domovského členského štátu. Na tento účel sa musí použiť formulár, ktorý obsahuje vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie názov „Výzva na prihlásenie pohľadávky. Lehoty, ktoré treba dodržať“ alebo ak právne predpisy domovského členského štátu ustanovujú podávanie pripomienok týkajúcich sa pohľadávok názov „Výzva na predloženie pripomienok k pohľadávke. Lehoty, ktoré treba dodržať“.

2. Každý veriteľ, ktorý má bydlisko, zvyčajné miesto pobytu alebo sídlo v inom členskom štáte ako domovský členský štát, môže prihlásiť svoju pohľadávku alebo podať pripomienky k jeho pohľadávke v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov tohto iného členského štátu. V tom prípade však prihlásenie jeho pohľadávky alebo predloženie pripomienok k jeho pohľadávke musí obsahovať názov „Prihlásenie pohľadávky“ alebo „Predloženie pripomienok k pohľadávke“ v úradnom jazyku alebo jednom z úradných jazykov domovského členského štátu. Okrem toho od neho možno požadovať, aby poskytol preklad prihlásenia pohľadávky alebo predloženia pripomienok k pohľadávkam do toho jazyka.

Článok 18

Pravidelné poskytovanie informácií veriteľom

Likvidátori sú povinní pravidelne a vhodným spôsobom informovať veriteľov, najmä čo sa týka pokroku dosiahnutého v likvidácii.

B. Úverové inštitúcie so sídlom mimo spoločenstva**Článok 21****Článok 19****Pobočky úverových inštitúcií tretích štátov**

1. Správne alebo súdne orgány hostiteľského členského štátu pobočky úverovej inštitúcie, ktorého sídlo sa nachádza mimo spoločenstva, bez zbytočného odkladu informujú akýmkoľvek dostupným spôsobom príslušné orgány ostatných hostiteľských členských štátov, v ktorých úverová inštitúcia zriadila pobočky, ktoré sa nachádzajú na zozname uvedenom v článku 11 smernice 2000/12/ES a uverejňovanom každý rok v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev, o svojom rozhodnutí o začatí likvidácie vrátane praktických účinkov, ktoré toto konanie môže mať, ak to je možné, pred jeho prijatím alebo bezprostredne po ňom. Informácie oznamujú príslušné orgány prvého hostiteľského členského štátu uvedeného vyššie.

2. Správne alebo súdne orgány, ktoré sa rozhodnú začať konanie vo veci likvidácie pobočky úverovej inštitúcie so sídlom mimo spoločenstva, informujú príslušné orgány ostatných hostiteľských členských štátov, že sa začala likvidácia a bolo odňaté povolenie.

Informácie oznamujú príslušné orgány v hostiteľskom členskom štáte, ktoré rozhodli o začatí konania.

3. Správne alebo súdne orgány uvedené v odseku 1 sú povinné snažiť sa koordinovať svoju činnosť.

Rovnako všetci likvidátori sú povinní snažiť sa koordinovať svoju činnosť.

ČASŤ IV**SPOLOČNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA REORGANIZAČNÝCH OPATRENÍ A LIKVIDÁCIE****Článok 20****Účinky na určité zmluvy a práva**

Účinky reorganizačného opatrenia alebo začatia likvidácie na:

- pracovné zmluvy a pracovnoprávne vzťahy sa spravujú výlučne právnymi predpismi členského štátu, ktorými sa spravuje pracovná zmluva,
- zmluvy, ktoré zakladajú právo používať alebo nadobúdať nehnuteľný majetok, sa spravujú výhradne právnymi predpismi členského štátu, na území ktorého sa nehnuteľný majetok nachádza. Tieto právne predpisy určujú, či je majetok hnuťelný alebo nehnuteľný,
- práva týkajúce sa nehnuteľného majetku, lode alebo lietadla, ktoré musia byť zaregistrované vo verejnom registri, sa spravujú výhradne právnymi predpismi členského štátu, do právomoci ktorého patrí vedenie tohto registra.

Vecné práva tretích osôb

1. Prijatím reorganizačných opatrení alebo začatie likvidácie nie sú dotknuté vecné práva veriteľov alebo tretích osôb vo vzťahu k hmotnému alebo nehmotnému majetku, hnuťelným alebo nehnuteľným veciam — jednotlivým veciam, ako aj hromadným veciam, ktoré sa z času na čas menia — patriacim úverovej inštitúcii, ktoré sa v čase prijatia týchto opatrení alebo začatia tohto konania nachádzajú na území iného členského štátu.

2. Práva uvedené v odseku 1 znamenajú najmä:

- právo speňažiť aktíva alebo nechať ich speňažiť a získať výnosy alebo príjmy z týchto aktív, najmä na základe záložného práva alebo hypotéky,
- výhradné právo na splnenie nároku, konkrétne právo zabezpečené záložným právom voči pohľadávke alebo prevod pohľadávky zárukou,
- právo požadovať vec a/alebo požadovať odškodnenie od kohokoľvek, kto ich drží alebo užíva proti vôli oprávnenej osoby,
- vecné právo na plody veci.

3. Právo evidované vo verejnom registri a vynútiteľné od tretích osôb, na základe ktorého možno získať vecné právo v zmysle odseku 1, sa považuje za vecné právo.

4. Odsek 1 nebráni uplatneniu absolútnej neplatnosti, relatívnej neplatnosti alebo odporovateľnosti podľa článku 9 ods. 2 písm. l).

Článok 22**Výhrada vlastníctva**

1. Prijatím reorganizačných opatrení alebo začatím likvidácie týkajúcej sa úverovej inštitúcie, ktorá kupuje aktívum, nie sú dotknuté práva predávajúceho z výhrady vlastníctva, ak sa vec v čase prijatia týchto opatrení alebo začatia tohto konania nachádza na území iného členského štátu ako štátu, v ktorom boli uvedené opatrenia prijaté alebo v ktorom sa začalo uvedené konanie.

2. Prijatie reorganizačných opatrení alebo začatie likvidácie týkajúcej sa úverovej inštitúcie predávajúcej aktívum, po dodaní aktíva, nepredstavuje dôvod na zrušenie alebo ukončenie predaja a nebráni kupujúcemu, aby nadobudol vlastnícke právo, ak v čase prijatia týchto opatrení alebo začatia tohto konania sa predmet kúpy nachádza na území iného členského štátu ako štát, v ktorom boli prijaté tieto opatrenia alebo v ktorom sa začalo toto konanie.

3. Odseky 1 a 2 nebránia uplatneniu absolútnej neplatnosti, relatívnej neplatnosti alebo odporovateľnosti podľa článku 9 ods. 2 písm. l).

Článok 23**Započítanie**

1. Prijatím reorganizačných opatrení alebo začatím likvidácie nie je dotknuté právo veriteľov žiadať započítanie svojich pohľadávok proti pohľadávkam úverovej inštitúcie, ak takéto započítanie umožňujú právne predpisy uplatňované na pohľadávky úverovej inštitúcie.

2. Odsek 1 nebráni uplatneniu absolútnej neplatnosti, relatívnej neplatnosti alebo odporovateľnosti podľa článku 9 ods. 2 písm. l).

Článok 24**Lex rei sitae**

Vynútenie vlastníckych práv na nástroje alebo iných práv na takéto nástroje, ktorých existencia alebo prevod automaticky predpokladá ich evidovanie v registri, na účte alebo v centrálnom depozitnom systéme, ktoré sú držané alebo nachádzajú sa v členskom štáte, sa spravuje právnymi predpismi členského štátu, v ktorom je vedený alebo sa nachádza tento register, účet alebo centrálny depozitný systém, v ktorom sú tieto práva evidované alebo umiestnené.

Článok 25**Dohody o započítaní a novácii**

Dohody o započítaní a novácii sa spravujú výhradne právom zmluvy, ktorá upravuje tieto dohody.

Článok 26**Dohody o spätnéj kúpe**

Bez toho aby boli dotknuté ustanovenia článku 24, sa dohody o spätnéj kúpe sa spravujú výhradne právom zmluvy, ktorá upravuje tieto dohody.

Článok 27**Regulované trhy**

Bez toho aby boli dotknuté ustanovenia článku 24, sa transakcie vykonávané v súvislosti s regulovaným trhom spravujú výhradne právom zmluvy, ktorá upravuje tieto transakcie.

Článok 28**Doklad o menovaní likvidátorov**

1. Dokladom o menovaní núteného správcu alebo likvidátora je overená kópia originálu rozhodnutia o jeho menovaní alebo iné osvedčenie vydané správnym alebo súdnym orgánom domovského členského štátu.

Môže sa vyžadovať preklad do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu, na území ktorého chce

správca alebo likvidátor pôsobiť. Nevyžaduje sa žiadna legalizácia alebo iná podobná formálna požiadavka.

2. Nútení správcovia a likvidátori majú právo uplatňovať na území všetkých členských štátov všetky právomoci, ktoré sú oprávnení uplatňovať na území domovského členského štátu. Môžu tiež menovať osoby, ktoré im majú pomáhať, prípadne ich zastupujú pri výkone reorganizačného opatrenia alebo likvidácie, najmä v hostiteľských členských štátoch, najmä na pomoc prekonať všetky ťažkosti, s ktorými sa stretávajú veritelia v hostiteľskom členskom štáte.

3. Nútený správca alebo likvidátor musí pri výkone svojich právomocí dodržiavať právne predpisy členských štátov, na území ktorých chce pôsobiť, najmä vo vzťahu k postupom pre speňaženie aktív a poskytovaní informácií zamestnancom. Tieto právomoci nesmú zahŕňať použitie sily alebo právo rozhodovať v súdnych konaniach alebo iných sporoch.

Článok 29**Zápis vo verejnom registri**

1. Správca, likvidátor, alebo správny alebo súdny orgán domovského členského štátu môže požiadať, aby reorganizačné opatrenie alebo rozhodnutie o začatí likvidácie bolo zapísané v katastri nehnuteľností, obchodnom registri alebo akomkoľvek inom verejnom registri vedenom v iných členských štátoch.

Členský štát však môže nariadiť povinnú registráciu. V tom prípade osoba alebo orgán uvedený v predchádzajúcom pododseku musí prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie tejto registrácie.

2. Náklady registrácie sa považujú za náklady a výdavky spojené s konaním.

Článok 30**Konanie poškodzujúce veriteľov**

1. Článok 10 sa neuplatní na predpisy týkajúce sa absolútnej neplatnosti, relatívnej neplatnosti alebo odporovateľnosti právnych úkonov poškodzujúcich všetkých veriteľov, ak osoba, ktorá má prospech z týchto úkonov, preukáže, že:

- na právny úkon poškodzujúci všetkých veriteľov sa vzťahujú právne predpisy iného členského štátu ako domovský členský štát a
- tieto zákony nestanovujú žiadny prostriedok na napadnutie tohto úkonu v dotknutom prípade.

2. Ak reorganizačné opatrenie, o ktorom rozhodol súdny orgán, stanoví pravidlá týkajúce sa absolútnej neplatnosti, relatívnej neplatnosti alebo odporovateľnosti právnych úkonov poškodzujúcich všetkých veriteľov, ktoré boli vykonané pred prijatím tohto opatrenia, článok 3 ods. 2 sa neuplatní v prípadoch ustanovených v odseku 1 tohto článku.

Článok 31

Ochrana tretích osôb

Ak na základe právneho úkonu uskutočneného po prijatí reorganizačného opatrenia alebo začatí likvidácie úverová inštitúcia disponuje:

- nehnuteľným majetkom,
- loďou alebo lietadlom, ktoré podlieha registrácii vo verejnom registri alebo
- nástrojmi alebo právami na tieto nástroje, ktorých existencia alebo prevod predpokladá ich zápis v registri, na účte alebo v centrálnom depozitnom systéme, ktoré sú vedené alebo sa nachádzajú v členskom štáte,

platnosť tohto právneho úkonu sa riadi zákonmi členského štátu, na území ktorého sa nehnuteľné aktívum nachádza, alebo do právomoci ktorého patrí vedenie tohto registra, účtu alebo centrálného depozitného systému.

Článok 32

Neukončené súdne spory

Účinky reorganizačných opatrení alebo likvidácie na neukončené súdne spory týkajúce sa aktíva alebo práva, ktorého bol úverová inštitúcia pozbavený, sa spravujú výhradne zákonmi členského štátu, v ktorom sa súdny spor rieši.

Článok 33

Povinnosť mlčanlivosti

Všetky osoby, ktoré musia prijímať alebo poskytovať informácie v súvislosti s informačnými alebo konzultačnými postupmi ustanovenými v článkoch 4, 5, 8, 9, 11 a 19, sú viazané povinnosťou mlčanlivosti v súlade s predpismi a podmienkami ustanovenými v článku 30 smernice 2000/12/ES, s výnimkou súdnych orgánov, pre ktoré platia jestvujúce vnútroštátne právne predpisy.

ČASŤ V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 34

Vykonávanie

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 5. mája 2004. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Vnútroštátne opatrenia prijaté na uplatnenie tejto smernice platia len pre reorganizačné opatrenia prijaté alebo likvidácie začaté po dátume uvedenom v prvom pododseku. Na opatrenia prijaté alebo konania začaté pred týmto dátumom sa naďalej vzťahujú právne predpisy, ktoré sa na ne vzťahovali v čase tohto prijatia alebo začatia.

2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 35

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobudne účinnosť dňom jej uverejnenia.

Článok 36

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 4. apríla 2001

Za Európsky parlament

predsedníčka

N. FONTAINE

Za Radu

predseda

B. ROSENGREN